

**பழைய சம்ஸ்காரங்களை அழித்து தன்னுடைய உண்மையான சம்ஸ்காரத்தை
தாரணை செய்யக்கூடிய எவரெடி (எப்பொழுதும் தயாராக இருப்பவர்) ஆகுங்கள்**

இன்று பாப்தாதா தன்னுடைய நாலாபுறங்களிலுமுள்ள உலகத் தந்தையின் அன்பில் ஐக்கியமாகியிருக்கும் அதிர்ஷ்டக் குழந்தைகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒவ்வொரு குழந்தையின் பாக்கியத்தின் மேல், என்னுடைய குழந்தைகள் தற்சமயம் இவ்வளவு மகானாக இருக்கிறார்கள் அவர்களே முழுக்கல்பத்தில் தேவதை சொருபத்திலும், தர்ம தலைவர்களின் ரூபத்திலும், மகாத்மாக்களின் ரூபத்திலும், பல கோடி மடங்கு செல்வந்த ஆத்மாக்களின் ரூபத்திலும் இருந்தாலுமே யாருக்குமே பிராமணர்கள் உங்களுக்கு எந்த அளவு பாக்கியம் இருக்கிறதோ அந்த அளவு பாக்கியம் இல்லை என்று தந்தைக்கும் பெருமதிம் இருக்கிறது. எனவே தன்னுடைய அந்த உயர்ந்த பாக்கியத்தை எப்பொழுதும் நினைவில் வைக்கிறீர்களா? எப்பொழுதும் ஆஹா பாக்கியத்தை அளிக்கும் தந்தையே மற்றும் ஆஹா உயர்ந்த ஆத்மா என்னுடைய பாக்கியமே என்ற பாடலை இடைவிடாது மனதில் பாடிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? இந்த பாக்கியத்தின் பாடல் எப்பொழுதும் இயல்பாகவே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறதா? தந்தை குழந்தைகளைப் பார்த்து பார்த்து எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். குழந்தைகளும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள் ஆனால் எப்பொழுதாவது இடையில் தன்னுடைய பாக்கியத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு பதிலாக உள்ளடக்கி விடுகிறார்கள். குழந்தைகளினுள் தன்னுடைய பாக்கியத்தின் போதை இருக்கிறது என்று எப்பொழுது தந்தை பார்க்கிறார் மேலும் நிச்சயம் உள்ளடங்கி விட்டது என்றால் என்ன சொல்லலாம்? நாடகம். ஆனால் பாப்தாதா அனைத்து குழந்தைகளையும் எப்பொழுதுமே பாக்கியத்தின் நினைவு சொருபமாக பார்க்க விரும்புகிறார். நீங்கள் அனைவரும் இதைத் தான் விரும்புகிறீர்கள், 'ஆனால்' . . . (என்பது) இடையில் வந்து விடுகிறது. யாரிடமும் நீங்கள் கேட்டீர்கள் என்றால் அனைத்து குழந்தைகளும் நான் தந்தைக்குச் சமமாக ஆகத் தான் வேண்டும் என்ற இதே லட்சியத்தை வைத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். லட்சியம் மிக நல்லது. எப்பொழுது லட்சியம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது, மிக நல்லதாகவும் இருக்கிறது என்றால் பின்பு சில நேரம் உள்ளடங்கிய ரூபத்திலும், சில நேரம் வெளிப்படும் ரூபத்திலும் ஏன் ஆகிவிடுகிறது?. என்ன காரணம்? பாப்தாதாவிடம் இவ்வளவு நல்ல நல்ல உறுதிமொழிகளும் கொடுக்கிறார்கள். ஆன்மீக உரையாடலும் செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் லட்சியம் மற்றும் லட்சணத்தில் ஏன் இவ்வளவு வித்தியாசம்? அப்படி பாப்தாதாவும் என்ன காரணம் என்று ரிசல்ட்டில் பார்த்தார். புது விஷயம் அல்ல, நீங்கள் அனைவரும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் இருந்தும் பாப்தாதா ரிவைஸ் (மீண்டும் உணரச்) செய்விக்கிறார்.

பாப்தாதா மூன்று விஷயங்களைப் பார்த்தார் - ஒன்று யோசிப்பது, நினைப்பது. இரண்டாவது பேசுவது, வாண்ணை செய்வது மற்றும் மூன்றாவது காரியத்தில் நடைமுறை அனுபவத்தில் மற்றும் நடத்தையில் கொண்டு வருவது, காரியத்தில் கொண்டு வருவது. அப்படி இந்த மூன்றிற்கும் சமநிலையில் குறை இருக்கிறது. எப்பொழுது சமநிலை இருக்கிறது என்றால் நிச்சயம் மற்றும் போதை வெளிப்படுகிறது மற்றும் எப்பொழுது சமநிலை குறைகிறது என்றால் நிச்சயம் மற்றும் போதை உள்ளடங்கிவிடுகிறது. யோசிப்பதின் வேகம் மிக நல்லதாகவும் துரிதமாகவும் இருக்கிறது என்று ரிசல்ட்டில் பார்த்தோம். பேசுவதில் வேகம் மற்றும் போதை அதுவும் 75 சதவிகிதம் இருக்கிறது, சரி தான். பேசுவதில் பெரும்பான்மையோர் திறமை நிறைந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறை நடத்தையில் கொண்டு வருவதில் மொத்த மதிப்பெண்கள் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி இரண்டு விஷயங்களில் சரியாக இருக்கிறது ஆனால் மூன்றாவது விஷயத்திலும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. என்ன காரணம்? எப்பொழுது எண்ணமும் நல்லதாக இருக்கிறது, வார்த்தையும் மிக அழகான ரூபத்தில் இருக்கிறது, பின்பு நடைமுறையில் ஏன் குறைந்து விடுகிறது? என்ன காரணம் என்று தெரிந்திருக்கிறீர்களா? ஆம் அல்லது இல்லை என்று பதில் கூறுங்கள். மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். ஒருவேளை யாரிடமாவது இந்த தலைப்பில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துங்கள் அல்லது வகுப்பு எடுங்கள் என்றால் எவ்வளவு நன்றாக வகுப்பு எடுப்பார்கள். மேலும் மிகுந்த நிச்சயம், போதை மற்றும் உடனடியாக சொற்பொழிவும் செய்வார்கள், வகுப்பும் எடுப்பார்கள். எடுக்கிறீர்கள் தானே? என்னென்ன கூறுகிறார்கள் என்று அனைவரின் வகுப்புக்களை பாப்தாதா கேட்கிறார். ஆஹா குழந்தைகளே ஆஹா என்று புன்முறுவலிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்.

முக்கியமான விஷயம் இது ரிவைஸ் கோர்ஸ் அதாவது நடந்த பாடத்தை மீண்டும் புரியவைப்பது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பாப்தாதா ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறார். காரணம் ஒன்றே ஒன்று தான், அதிகமாகவும் இல்லை, ஒரே காரணம் தான் என்று தந்தை கூறுகிறார். மேலும் காரணத்திற்கு நிவாரணம் செய்வது கடினமும் இல்லை, மிகவும் சுலபம் என்று பாப்தாதா நினைக்கிறார். ஆனால் சுலபமானதை கடினமாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். கடினமானது இல்லை ஆனால் ஆக்கி விடுகிறார்கள், ஏன்? போதை உள்ளடங்கிப் போய்விடுகிறது. ஒரே ஒரு காரணம் தான் என்னென்ன தாரணைக்கான விஷயங்கள் கேட்கிறீர்கள் அதை சக்திகளின் ரூபத்தில், குணங்களின் ரூபத்தில் செய்யவும் செய்கிறீர்கள், தாரணைக்கான விஷயத்தை மிக நன்றாகக் கூறுகிறீர்கள். அவ்வளவு நன்றாக கூறுகிறீர்கள் அதை கேட்பவர்கள் அஞ்ஞானியாக இருந்தாலும் அல்லது ஞானியாக இருந்தாலும் கேட்டு மிக நன்றாக இருக்கிறது, மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று கூறி மிக நன்றாகக் கூறினார் என்று அதிகமாக கை தட்டுவார்கள். ஆனால், எத்தனை தடவை 'ஆனால்' வந்தது? இந்த 'ஆனால்' தான், தடை ஏற்படுத்துகிறது. 'ஆனால்' என்ற வார்த்தை முடிவடைகிறது என்பதன் பொருள் தந்தைக்குச் சமமாக அருகில் வருவது, மேலும் தந்தையின் அருகில் வருவது அதாவது நேரத்தை அருகில் கொண்டு வருவது. ஆனால் இதுவரையிலும் 'ஆனால்' வார்த்தையை கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. தந்தைக்கு பிடிப்பதில்லை இருந்தாலும் சொல்ல வேண்டிய திருக்கிறது. அப்படி காரணமாக என்ன இருந்தது? என்ன கூறுகிறீர்களோ, தாரணையும் செய்கிறீர்களோ, தாரணையின் ரூபத்தில் தாரணை செய்கிறீர்கள் மேலும் அந்த தாரணை சிலருக்கு கொஞ்ச நேரம், சிலருக்கு அதிக நேரம் இருக்கிறது. ஆனால் தாரணை நடைமுறையில் எப்பொழுதும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் அதற்கான முக்கியமான விஷயம் இது தான் - எப்படி துவாபர் யுகத்திலிருந்து கடைசி ஜென்மம் வரை என்னென்ன அவகுணங்கள், பலவீனங்கள் இருக்கின்றனவோ அதனுடைய தாரணை சம்ஸ்கார ரூபத்தில் உருவாகிவிட்டது மேலும் சம்ஸ்காரமாக ஆனதின் காரணத்தினால் கடின உழைப்பு செய்ய வேண்டியதாக இருப்பதில்லை. விடவும் விரும்புகிறார்கள், பிடிக்கவில்லை இருந்தும் என்ன செய்வது என்னுடைய சம்ஸ்காரமே அப்படித் தான் என்று கூறுகிறார்கள். நீங்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள் என்னுடைய சம்ஸ்காரமே அப்படித் தான் என்று கூறுவார்கள். சம்ஸ்காரம் எப்படி உருவாகிறது. உருவாக்கினீர்கள் அதனால் தான் உருவானது இல்லையா. அப்படி துவாபர் யுகத்திலிருந்து எப்பொழுது இந்த தவறான சம்ஸ்காரம் உருவாகிவிட்டது, அதன் மூலம் அந்த நேரத்தில் கட்டாயத்திற்கும் உள்ளாகிறீர்கள். இருந்தாலும் என்ன செய்வது சம்ஸ்காரம் என்று கூறுகிறீர்கள். அப்படி சம்ஸ்காரம் விரும்பாவிட்டாலும் கூட சகஜமாக நடைமுறையில் வந்து விடுகிறது தான் இல்லையா. சிலருக்கு கோபம் வந்து விடுகிறது, கொஞ்ச நேரத்திற்கு பிறகு நீங்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள், என்னுடைய சம்ஸ்காரமே அப்படி என்று கூறுகிறார்கள். கோபத்தை சம்ஸ்காரமாக ஆக்கினார், அவகுணத்தை சம்ஸ்காரமாக ஆக்கினார், மேலும் குணங்களை ஏன் சம்ஸ்காரமாக ஆக்கவில்லை? எப்படி கோபம் அஞ்ஞானத்தின் சக்தியோ, அதேபோல ஞானத்தின் சக்தி அமைதி ஆகும். சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி ஆகும். அஞ்ஞானத்தின் சக்தி கோபத்தை மிக நன்றாகவே சம்ஸ்காரமாக ஆக்கியாகிவிட்டது. மேலும் உபயோகித்துக் கொண்டும் இருக்கிறீர்கள். பிறகு மன்னிப்பும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். மன்னித்து விடுங்கள். இனி மேல் அப்படி நடக்காது என்று கூறுகிறார்கள். மேலும் பிற்காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக நடக்கிறது. என்ன காரணம்? ஏனென்றால் சம்ஸ்காரமாக ஆக்கிவிட்டார்கள். எனவே பாப்தாதா ஒரே ஒரு விஷயத்தை குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி கூறுகிறார் - இப்பொழுது ஒவ்வொரு குணத்தை, ஒவ்வொரு ஞானத்தின் விஷயத்தை சம்ஸ்கார ரூபத்தில் உருவாக்குங்கள்.

பிராமண ஆத்மாக்களின் உண்மையான சம்ஸ்காரம் எது? கோபமா அல்லது சகித்துக் கொள்ளும் சக்தியா? எது? சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி, அமைதியின் சக்தி இது தான் இல்லையா. அவகுணங்களையோ சுலபமாகவே சம்ஸ்காரமாக ஆக்கிவிட்டீர்கள். இடித்து இடித்து (சிறிது சிறிதாக) உள்ளே போட்டு விட்டீர்கள் அது விரும்பாவிட்டாலும் வெளியாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு குணத்தை உள்ளே இடித்து இடித்து சம்ஸ்காரமாக ஆக்குங்கள். என்னுடைய உண்மையான சம்ஸ்காரம் எது என்பதை எப்பொழுதும் நினைவில் வைப்புகள். அதுவோ இராவணனின் சொத்து அதை சம்ஸ்காரம் ஆக்கிவிட்டீர்கள். மாற்றான் பொருளை தன்னுடையதாக ஆக்கிவிட்டீர்கள். இப்பொழுது தந்தையின் பொக்கிஷத்தை தன்னுடையதாக ஆக்குங்கள். இராவணனின் பொருளை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறீர்கள். மேலும் தந்தையின் பொருளை தொலைத்து விட்டீர்கள், ஏன்? இராவணன் மேல் அன்பு இருக்கிறதா? இராவணன் பிடித்திருக்கிறானா அல்லது தந்தை பிடித்திருக்கிறாரா? அனைவரும் தந்தை மிகவும் பிடித்திருக்கிறார் என்று கூறுவார்கள். இதை மனதால் கூறுகிறீர்கள் தான் இல்லையா. ஆனால் எது பிடித்திருக்கிறதோ, யார் பிடித்திருக்கிறாரோ

அவருடைய விஷயம் நிச்சயம் என்ற மை மூலம் (எழுதப்பட்டு) இதயத்தில் நிரம்பிவிடுகிறது. எப்பொழுது யாராவது இராவணனின் சம்ஸ்காரத்தின் வசமாகிறார். மேலும் பாபா உங்கள் மேல் எனக்கு மிகுந்த அன்பு இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டும் இருக்கிறார். எவ்வளவு அன்பு இருக்கிறது என்று தந்தை கேட்கிறார். ஆகாயத்தையும் விட அதிகம் என்று கூறுகிறார். தந்தை கேட்டு எவ்வளவு கள்ளம் கபடமற்ற குழந்தைகள் என்று குஷியும் அடைகிறார். இருந்தாலும் தந்தை கூறுகிறார் தந்தையிடமிருந்து அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஒரு உறுதிமொழி இருக்கிறது - ஒருவேளை உள்ளப்பூர்வமாக ஒரு தடவையாவது 'என்னுடைய பாபா' என்று கூறிவிட்டால் பின்பு இடையிடையே மறந்து விடுகிறீர்கள் ஆனால் ஒரு தடவையாவது உள்ளப்பூர்வமாக என்னுடைய பாபா என்று கூறினீர்கள் என்றால் தந்தையோ யாராக இருந்தாலும், எப்படி இருந்தாலும் என்னுடையவரே என்று கூறுவார். அழைத்து செல்லத் தான் வேண்டும். கல்யாண ஊர்வலத்தில் வருபவராக செல்லாமல் மணமகளாகி செல்ல வேண்டும் என்ற இதை மட்டும் தான் தந்தை விரும்புகிறார். இதைக் கேட்டு அனைவரும் மிகுந்த குஷி அடைகிறீர்கள். உங்கள் மேலேயே சிரிப்பும் வருகிறது. இப்பொழுது கேட்கும் நேரத்திலும் உங்கள் மேலேயே சிரிக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா. உங்கள் மேல் சிரிப்பு வருகிறது, மேலும் எப்பொழுது ஆவேசப்படுகிறீர்கள் என்றால் (முகம்) சிவந்து, வெளுத்துப் போய் விடுகிறீர்கள். ஆனால் தந்தை ரிசல்ட்டில் பார்த்திருக்கிறார், குழந்தைகளின் ஒரு விசேஷம் மிக நல்லதாக இருக்கிறது, அது எது? தூய்மையாக இருப்பது. இதற்காக எவ்வளவு தான் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியது இருந்தாலும், எவ்வளவு தான் எதிர்ப்பவர்கள் எதிரில் வந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் 75 சதவிகிதம் நன்றாக இருக்கிறார்கள். சிலர் பொய்யும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இருந்தாலும் 75 சதவிகிதத்தினர் இந்த விஷயத்தில் தேர்ச்சி பெற்று காண்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதற்கு பிறகு இரண்டாவது பாடமாக எது வருகிறது? கோபம். தேக உணர்வோ மொத்தமாக இருக்கவே இருக்கிறது. ஆனால் கோபத்தின் பாடத்தில் மிக குறைந்தவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தோம். கோபம் ஒரு விகாரம் இல்லை, இது ஒரு ஆயுதம், விகாரம் இல்லை என்று ஒருவேளை அப்படி நினைக்கிறார்கள். ஆனால் கோபம் ஞான சொரூப ஆத்மாவைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரிய எதிரி, ஏனென்றால் கோபம் அனேக ஆத்மாக்களின் உறவு நெருக்கத்தில் வருவதினால் வெளிப்பட்டு விடுகிறது. மேலும் கோபத்தைப் பார்த்து தந்தையின் பெயருக்கு மிகுந்த நிந்தனை ஏற்படுகிறது. பேசுவார்கள் ஞானம் நிறைந்த ஆத்மாக்கள் குழந்தைகளை நாங்களும் பார்த்து விட்டோம் என்று இதைத் தான் கூறுகிறார்கள். கோபத்தின் அதிக ரூபம் இருக்கின்றன. ஒன்றோ மகான் ரூபம் அதை நீங்கள் நல்ல முறையில் தெரிந்திருக்கிறீர்கள், இவர் கோபப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தென்படுகிறது. இரண்டாவது கோபத்தின் சூட்சும சொரூபம் உள்மனதில் பொறாமை, வெறுப்பு, பகைமை உருவாகிறது. இந்த சொரூபத்தில் சத்தமாக பேசுவது அல்லது வெளிப்படையாக ஏதாவது ரூபம் தென்படுவதில்லை. ஆனால் வெளிப்படையாக கோபம் ஏற்படுகிறது என்றால் கோபம் அக்னியின் ரூபம் தான் இல்லையா, அது உள்ளே அவரே எரிந்து கொண்டிருக்கிறார் மேலும் மற்றவர்களை யும் எரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த மாதிரி பொறாமை, வெறுப்பு, பகைமை இது யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர் இந்த அக்னியில் உள்ளுக்குள்ளேயே எரிந்து கொண்டிருப்பார். வெளிப்படையாக வெளிரிப்போவதும், சிவந்து போவதும் ஆவதில்லை. வெளிரிப்போவது, சிவந்து போவது என்பது கூட சரி தான். ஆனால் அவர் கருப்பாகி விடுகிறார். மூன்றாவது கோபத்தின் சாதாரணமான ரூபமும் இருக்கிறது. அது என்ன? சொல்வதற்கும், புரிந்து கொள்வதிலும் சில இடங்களில் சீரியசாக ஆகத் தான் வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். சில இடங்களில் நன்மைக்காக சட்டத்தை கையில் எடுக்கத் தான் வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது நன்மையா அல்லது இல்லையா என்று தன்னிடமே கேளுங்கள். பாப்தாதா யாருக்கும் தன் கையில் சட்டத்தை எடுப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. தேவையிருந்தால் சட்டத்தை எடுங்கள், கோப்பபாதீர்கள் என்று ஏதாவது முரளியில் கூறியிருக்கிறாரா? சட்டத்தை எடுப்பவரின் உள்மனதின் ரூபம் அதே கோபத்தின் அம்சமாகத் தான் இருக்கிறது. யார் பொறுப்பிலிருக்கும் ஆத்மாக்களோ அவர்களும் சட்டத்தை எடுப்பதில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு சட்டத்தை புரிய வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. யாரும் சட்டத்தை எடுக்க முடியாது ஆனால் பொறுப்பாளராக இருக்கிறார் என்றால் தந்தை மூலமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தை புரிய வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொறுப்பாளர் ஆகியிருப்பவருக்கு இந்த அளவு அனுமதி இருக்கிறது, அனைவருக்கும் இல்லை.

இன்று பாப்தாதா கொஞ்சம் அஃபிசியல் அதாவது அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார், இதை அன்போடு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் குழந்தைகளால் எழுதப்பட்ட, செய்து கொடுக்கப்பட்ட உறுதிமொழிகளை பார்த்துக் கொண்டு, கேட்டுக் கொண்டு புன்முறுவலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது ஒவ்வொரு குணத்தையும் தன்னுடைய உண்மையான சம்ஸ்காரம் ஆக்குங்கள் என்று பாப்தாதா கூறினார்.

அதைக் கோடிட்டார்களா? அப்படி அமைதி சொரூபத்தில் இருப்பது, சகித்துக் கொள்பவராக ஆவது இதுவோ என்னுடைய சம்ஸ்காரம் ஆகிவிட்டது என்று இப்பொழுதிலிருந்தே கூறுங்கள். பின்பு பாப்தாதா எப்பொழுது சந்திப்பதற்காக வருவாரோ அப்பொழுது இதை தன்னுடைய உண்மையான சம்ஸ்காரம் ஆக்கி இந்த ஐந்து, ஆறு மாதங்களில் பாப்தாதாவின் எதிரில் காண்பியுங்கள். எனவே இன்று ரிசல்ட்டைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். கோபத்தின் புகார் மிக அதிகமாக வருகிறது. சிறியவர்களும், பெரியவர்களும் விதவிதமான ரூபத்தில் கோபப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது பாப்தாதா அந்த விஷயத்தை அதிகமாக வெளிப்படுத்துவதில்லை ஆனால் மிகுந்த மகிழ்ச்சி நிறைந்த கதைகள் அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே இன்றிலிருந்து கோபத்தை என்ன செய்வீர்கள்? விடை கொடுப்பீர்களா? (அனைவரும் கை தட்டினார்கள்) பாருங்கள், கை தட்டுவது மிகவும் சலபம் ஆனால் கோபத்தின் கைதட்டல் செய்யாதீர்கள். இப்பொழுது பாப்தாதா இதை அடிக்கடி கேட்க விரும்பவில்லை. இருந்தும் இரக்கம் ஏற்படுகிறது என்றால் கேட்டு விடுகிறார். எனவே இப்பொழுதிலிருந்து பாபா உறுதிமொழியோ செய்திருக்கிறேன். ஆனால் மீண்டும், மீண்டும் வந்து விடுகிறது என்ன செய்வது? விரும்பவில்லை வந்து விடுகிறது. நீங்களே மாயாவிற்குப் புரிய வையங்கள், கோபத்திற்குப் புரிய வையங்கள். அப்படி இந்த முயற்சி செய்வதையும் தந்தை செய்ய வேண்டும், மேலும் பிராப்தியை குழந்தைகள் அடைவார்களா? இந்தக் கடின உழைப்பையும் தந்தை செய்ய வேண்டுமா? எனவே ஐந்து மாதங்களுக்கு பிறகு மீண்டும் ரிசல்ட்டைப் பார்க்கும் அளவிற்கு அந்த மாதிரி உறுதிமொழி கொடுக்காதீர்கள். நீங்கள் கூறினாலும் அல்லது கூறாவிட்டாலும் சரி தந்தையிடமோ வந்து சேர்ந்து விடுகிறது. என்ன செய்வது, ஆகிவிடுகிறது, சூழ்நிலையே அந்த மாதிரி வருகிறது, விஷயம் மிகப் பெரியதாக ஆகிவிட்டது இல்லையா என்ற மாதிரியான ரிசல்ட் இருக்க வேண்டாம். தந்தைக்கும் புரிய வைப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். மிகவும் சாதாரணமானவர்கள். பாபா சின்ன சின்ன விஷயங்களை நாங்கள் கடந்து சென்று விடுகிறோம் ஆனால் இந்த விஷயமோ பெரியதாக இருந்தது இல்லையா என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது பழியை எதன் மேல் வைத்தார்கள்? விஷயத்தின் மேல். மேலும் விஷயம் என்ன செய்கிறது? வந்தது மற்றும் சென்றது. 5000 வருடங்களுக்கு பிறகு மீண்டும் விஷயம் வரும். எது 5000 வருடங்களுக்கு பிறகு வர வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறதோ அதன் மேல் பழி சுமத்தி விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி செய்யாதீர்கள். என்ன செய்வது என்ற இதை எண்ணத்தில் கூட கொண்டு வராதீர்கள். பாபா கோபத்திற்காக விசேஷமாக ஏன் இவ்வளவு கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். ஏனென்றால் ஒருவேளை நீங்கள் கோபத்திற்கு விடை கொடுத்து விட்டீர்கள் என்றால் இதில் பேராசை, இச்சை அனைத்தும் வந்து விடுகிறது. பேராசை பணத்திற்காகவும், உணவு விஷயத்தில் மட்டும் இருப்பதில்லை. விதவிதமான முறையில் இருக்கிறது. ஞானத்தின் மற்றும் அஞ்ஞானமாக ஏதாவது ஆசை இருக்கிறது என்றால் இதுவும் பேராசை தான். அப்படி கோபத்தை அழிப்பதினால் பேராசையும் இயல்பாகவே அழிந்து விடும், அகங்காரமும் அழிந்து விடும். நான் பெரியவன், நான் புத்திசாலி, நான் தெரிந்திருக்கிறேன், இவர் தன்னை என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அபிமானம் வந்து விடுகிறது இல்லையா, அப்பொழுது கோபம் வருகிறது. அப்படி அபிமானம் மற்றும் பேராசை இவையும் சேர்ந்தே விடைபெற்று விடும். எனவே பாப்தாதா விசேஷமாக பேராசைக்காக கூறாமல் கோபத்தை கோடிட்டுக் காண்பிக்கிறார். அப்படியானால் சம்ஸ்காரத்தை உருவாக்குவீர்களா? இப்பொழுது அனைவரும் கையை உயர்த்துங்கள் மேலும் அனைவரின் புகைப்படத்தை எடுங்கள் (அனைவரும் கையை உயர்த்தினார்கள்) இப்பொழுது கொஞ்சம் வாழ்த்துக்கள் கூறுகிறேன் அதிகமல்ல மேலும் எப்பொழுது மீண்டும் ரிசல்ட்டைப் பார்க்கும் என்றால் பின்பு சூட்சும வதனத்தின் தேவதைகளும், சொர்க்கத்தின் தேவதைகளும் உங்கள் மேல் ஆஹா ஆஹா என்ற மலர் தூவுவார்கள்.

இன்றிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் தன்னை பார்க்க வேண்டும், மற்றவர்களை பார்க்கக் கூடாது. மற்றவர்களை இந்த விஷயத்தில் பார்க்கும் கண்ணை மூடிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த கண்களையோ மூட முடியாது இல்லையா, ஆனால் மனதின் கண்ணை மூடி விடுங்கள் - இவர் செய்கிறார், அவர் செய்கிறார் அதை நான் பார்க்கக்கூடாது. பாபா இந்த அளவு அழுத்தமாக கூறுகிறார், ஒருவேளை லட்சத்தில் ஒருவர் மகாரதி கூட அந்த மாதிரி பலவீனத்தை செய்கிறார் என்றாலும் பார்ப்பதற்கும் மற்றும் கேட்பதற்குமான மனதை உள்நோக்குமுகமாக ஆக்குங்கள். சிரிப்பிற்கான விஷயத்தை கூறவா? பாப்தாதா இன்று கொஞ்சம் தெளிவாக கூறுகிறார். பாதிக்கப்படவில்லையே? நல்லது. இன்னொரு விஷயத்தையும் தெளிவாக கூறுகிறோம். பெரும்பான்மையோர் அவ்வப்பொழுது, எப்பொழுதும் அல்ல, எப்பொழுதாவது மகாரதிகளின் விசேஷத்தை குறைவாக பார்க்கிறார்கள் மற்றும் பலவீனத்தை மிக ஆழமாக பார்க்கிறார்கள். மேலும் பின்பற்றி நடக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரிடமும் எல்லோரையும் பார்த்தாகிவிட்டது என்று வர்ணனையும்

செப்கிறார். மகாரதியும் செப்கிறார், நானோ மிகவும் பின்னால் வந்தவன், இப்பொழுது மகாரதி எப்பொழுது மாறுவாரோ, நானும் மாறி விடுவேன். ஆனால் மகாரதிகளின் தபஸ்யா, மகாரதிகளின் வெகுகாலத்து முயற்சி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான மதிப்பெண் கொடுத்தும் கௌரவமாக தேர்ச்சி பெறச் செய்து விடும். நீங்கள் மகாரதி மாறினார் என்றால் நானும் மாறி விடுவேன் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்றால் ஏமாற்றம் அடைவீர்கள். எனவே மனதை உள்நோக்குமுகமாக ஆக்குங்கள். புரிந்ததா. எல்லோரையும் பார்த்தாகிவிட்டது, பார்த்தாகிவிட்டது என்ற இதையும் பாப்தாதா அதிகமாக கேட்கிறார். எனக்கும் கண்கள் இருக்கின்றன இல்லையா, எனக்கும் காதுகள் இருக்கிறது இல்லையா நானும் அதிகமாக கேட்கிறேன். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் மகாரதிகளுடன் போட்டி போடாதீர்கள். நல்லதில் போட்டி போடுங்கள், தீயதில் போட்டி போடாதீர்கள். இல்லையென்றால் ஏமாற்றம் அடைந்து விடுவீர்கள். தந்தைக்கு இரக்கம் ஏற்படுகிறது. மேலும் யார் மகாரதிகளோ அவர்களுடைய அஸ்திவாரம் நிச்சயமானது, ஆடாதது அசையாதது அதற்கான அதிகப்படியான ஆசீர்வாதங்கள் மகாரதிகளுக்கு கிடைக்கிறது. எனவே ஒருபொழுதும் இந்த விஷயத்திற்காக மனதின் கண்களை திறக்காதீர்கள். மூடி வைப்புகள். கேட்பதற்கு பதிலாக மனதை உள்நோக்குமுகமாக வைப்புகள். புரிந்ததா? நல்லது.

நாலாபுறங்களிலுமுள்ள அனைத்து பாப்தாதாவின் அன்பில் ஐக்கியமாகியிருக்கும் ஆத்மாக்களுக்கு, அனைத்து தந்தையின் சேவாதாரி ஆத்மாக்களுக்கு, அனைத்து சகஜ முயற்சியை கடைபிடிக்கக்கூடிய உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு, எப்பொழுது தந்தைக்குச் சமமாக ஆகும் லட்சியம் மற்றும் லட்சணத்தை சமமாக ஆக்கக்கூடிய தந்தையின் அருகில் இருக்கும் ஆத்மாக்களுக்கு பாப்தாதாவின் மிகுந்த அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

வரதானம்: தன்னுடைய நற்சிந்தனையின் சக்தி மூலம் ஆத்மாக்களை கவலையிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய நற்சிந்தனையுடைய ஆத்மா ஆகுக!

இன்றைய உலகின் அனைத்து ஆத்மாக்களும் சிந்தாமணிகள் (கவலை நிறைந்த ஆத்மாக்கள்). அந்த சிந்தாமணிகளை நீங்கள் நற்சிந்தனை மணிகள் தன்னுடைய நற்சிந்தனையின் சக்தி மூலமாக மாற்றம் செய்ய முடியும். எப்படி சூரியனின் கிரணங்கள் வெகு தொலைதூரம் வரை இருளை அகற்றுகிறது. அதே போல் நற்சிந்தனை மணிகள் உங்களின் நல்லெண்ணம் என்ற ஜொலிப்பு மற்றும் கிரணங்கள் உலகில் நாலாபுறங்களிலும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஏதோ ஆன்மீக ஒளி குப்த ரூபத்தில் தன்னுடைய காரியத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த உணர்தல் இப்பொழுது தொடங்கியிருக்கிறது. கடைசியில் தேடித் தேடி (வர வேண்டிய) ஸ்தானத்தை வந்தடைந்து விடுவார்கள்.

சுலோகன்: பாப்தாதாவின் வழிகாட்டுதலை தெளிவாக புரிந்து கொள்வதற்காக மனம், புத்தியின் லைனை (தடத்தை) தெளிவாக வைப்புகள்.